

[Stensballe.]

fremgik, at Krisekasser f. Eks. for Arbejds-mændene kunde oprettes med et ugentligt Bidrag af en 25—30 Ø., for de kvindelige Arbejdes Vedkommende for et endnu mindre Kontingent — da disse Drøftelser var vel paabegyndt, erklærede Socialdemokratiets Repræsentanter i Udvalget pludseligt, at de ikke længere kunde deltage i Drøftelserne om Oprettelsen af Krisekasser, da dette Spørgsmaal samtidig blev drøftet i Folketingsudvalget angaaende Arbejdslovslovgivningen, og de maatte ønske det fremsatte Lovforslag behandlet færdigt hurtigst muligt. Dette Ønske imødekom Udvalgsflertallet, saaledes som der var givet Tilsagn om her i Salen, inden Udvalget blev nedsat: at hvis et saadant Ønske fremkom, skulde vi faa afsluttet, naar som helst man ønskede det. Paa Grundlag af Udtalelser, faldne fra de Konservatives og fra Venstres Side i Udvalget, blev der ved anden Behandling her i Tinget stillet Ændringsforslag til Lovforslaget i Form af et helt nyt Lovforslag om Oprettelse af Krisekasser, dels Laan og dels Tilskud til Starten af dem til omkring 6—7 Mill. Kr. med Adgang for Kommunerne til, mod at Staten refunderede Halvdelen deraf, at yde Familieforsørgere indtil en Krone pr. Dag udover de to Trediedele af den vedtægtsmæssige Understøttelse, som de skulde kunne faa gennem de oprettede Krisekasser. Samtidig indførtes der Bestemmelse om, at der kunde ydes Tilskud af Hjelpekasserne til saadanne arbejdsløse, for hvis Vedkommende det viste sig, at de levede under ganske særlig vanskelige Forhold enten for dem selv personlig eller for dem, som den paagældende havde Forsørgerpligt overfor.

Forslaget blev, som sagt, stillet af de Konservative og Venstre i Forening — vi stod den Gang ganske paa Linie med hinanden. Vi ønskede ikke at gaa med til et Forslag, uden at Forsikringsprincippet blev gennemført og yderligere udbygget. Forslaget var stillet som et Forhandlingsgrundlag, og ved Afbrydelsen af Udvalgsarbejdet blev det ført ned i Salen, saaledes som det nu var udarbejdet, og sat til Afstemning her, idet Socialdemokraterne ikke vilde indlade sig paa en Forhandling om det i Udvalget. Det blev vedtaget og sendt til Folketinget, og efter at Folketinget havde ført Forslaget tilbage til den af Folketinget vedtagne Skikkelse, blev der her i Tinget ønsket Fællesudvalg af Socialdemokraterne. Et saadant blev ogsaa nedsat, men uden andet Resultat end, at hvert af Tingene ved den endelige Behandling fastholdt sin tidligere

Vedtagelse. Den højtærede Socialminister var den Gang syg. Jeg nærrede paa det Tidspunkt et Haab om, at hvis han havde været hjemme, vilde det have været muligt, at der kunde være kommet noget bedre ud af Realitetsforhandlingen i Underudvalget med ham som Deltager. Vi kender jo i nogen Grad den højtærede Socialminister som en saglig, en Realiteternes Mand, men jeg maa sige, at efter den Afvisning og den Behandling, som vort Underænderingsforslag nu i Aar har faaet i Folketinget, kan jeg ikke sige, at jeg den Gang kunde have ventet, at vi kunde have faaet noget ud af det. Den højtærede Socialminister er her gaaet den rent politisk-taktiske Vej uden saglige Hensyn.

Som det gik, blev der altsaa ikke sikret Kommunerne nogen Støtte overfor denne Vinters Hjelpekasseudgifter, og de arbejdsløse fik ingen Lettelse til at skaffe sig forsikringsmæssig Ret til Understøttelse udover den vedtægtsmæssige. Resultatet blev, at der i Løbet af Sommeren ikke er blevet oprettet flere Krisekasser end de seks allerede bestaaende, som har virket i ca. 3 Aar. Jeg vil gerne yderligere erindre om, at den konservative Ordfører i Landstingsudvalget havde stillet i Udsigt at gaa med til en midlertidig Krisehjælp uden dog at fremkomme med noget nærmere Forslag derom, hvis Socialdemokraterne vilde være gaaet ind paa Oprettelsen af Krisekasser. Dette gentoges i Betænkningen fra Fællesudvalget. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at de Konservative og Venstre den Gang stod paa samme Linie i Fastholdelsen af Forsikringsprincippet. Først naar dette anerkendes af Folketingets Flertal gennem Tilslutning til Forslaget om Krisekasser, udtalte det konservative Folkeparti, kunde det gaa med til Vedtagelsen af en midlertidig Lov. Vi fra vor Side fandt, at en saadan Lovgivning var mindre beføjet allerede af den Grund, at Forhandlingerne først afsluttedes ved Paaske, altsaa medens vi var inde i Foraaret, og det viste sig da ogsaa, at Arbejdsløsheden ret hurtigt gik af.

I dette Efteraar har Socialministeren jo paa ny forelagt det tilsvarende Lovforslag, saaledes som Ministeren i Dag har gjort Rede for, og det er oversendt til Landstinget med Tilslutning ikke blot fra Regeeringspartierne, men ogsaa fra det konservative Folkepartis store Flertal i Folketinget; ingen Konservativ har stemt imod det i Folketinget. Det, der er sket, er da, at det konservative Folkeparti for at faa dette Lovforslag gennemført helt har forladt Forsikringsprincippet, ikke har indført noget